

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

સલામી સવારની..

*વિકાસ-વિસ્તારની નક્કર ઠપરેના તો આપો!
મોંઘવારી મારણની ચોકકસ સુરેના તો આપો!
લૂપ્તાઓ જેવું ઉતરવું જાય છે પ્રચાર-રતર -
માંદી લોકશાહીની તંદુરસ્તીની રેખા તો આપો!
(અદેખા નેતારોનાં લેખાં-જોખાં)*

નંને પક્ષોમાં,
ચાલે છે મુખત્યારી -
સભ્યો ગુલામ...!
(આંતરિક લોકશાહી ક્યાં છે?)

ઈજેક્શનથી
ખીલે કમળ અને
પંજો લે ભીંસ -
(આંતરિક લોકશાહી ક્યાં છે?)

ચિંતન

*દયા દિલ મેં રાખીયે, નિર્દય તું કયું હોય,
સાંઈ કે રબ જુવ હૈ, કીડી કુંજર સોય.*

ઉપરોક્ત સાખી કઠોર બીજક ગંધમાંથી લેવામાં આવેલ છે.

કઠોર પ્રાણીમાત્ર પ્રત્યે દિલમાં દયા રાખવાનો ઉપદેશ આપતા કહે છે કે મનુષ્ય, પશુ અને પક્ષીઓ સર્વમાં પરમાત્માનો અંશ છે. પ્રભુ કીડીથી કરીને હાથી સુધીના તમામ જીવોમાં આત્મરુપે વાસ કરે છે અને આત્માએ જ તો પરમાત્મા છે એ સત્ય સમજી સ્વીકારીને દે માનવી !! તું સર્વ જીવો પ્રત્યે દિલમાં દયા અને પ્રેમભાવ રાખજે. નિર્દય અને ક્રૂર બની પ્રાણીઓની હત્યા કરી નરકનો અધિકારી બનીશ નહીં.

માનવી પોતાના સુખ-બોગ માટે નિર્દોષ પશુ-પંખીને હત્યા કરે છે. આવા નિર્દય ન બનવું જોઈએ. દરેક શરીરમાં આત્મા તો સરખો છે માણ દેહ રૂપ જૂજવાં છે, આદર્શ ધ્યાનપૂર્વક સમજી અહિંસક બનો.

સુવિચાર

- ગાયની જીભ બહુ લાંબી હોય છે છતાંય એને બોલતાં નથી આવડતું - રશિયન કહેવત
- માણસનું સરેરાશ આયુષ્ય વધું છે તે સાચું, પણ જેને તેમને જીવતો જુઓ છો તે અંદરથી કેટલો મરી ગયો છે તેનું માપ કાઢવું છે - એલેક્સી કેરલ
- જ્ઞાનહીન આચાર અને આચારહીન જ્ઞાન નષ્ટ થઈ જાય છે - મહાવીર
- સ્મિત વિહોણો અને અપ્રસન્ન સાધુ અંદરની અહિંસક હોય એ વાતમાં બહુ દમ નથી - ગુણવંત શાહ
- જ્યારે કરોળિયાના જાળાં એક થઈ જાય ત્યારે તેઓ સિંહને પણ બાંધી શકે - ધ્યોપિયાની કહેવત
- ગરીબ તે છે જેને સંતોષનો અનુભવ નથી - નવનિત
- આજનું ઔષધ : સંતરાના રસમાં થોડું શેકેલું જીરું અને સિંધાલૂણ નાખીને પીવાથી એસિડિટીમાં ફાયદો થાય છે (સંકલન : દિપ વી. આશય)

બોધકથા

ડૉ. જગદીશચંદ્ર બોઝ કેમ્બ્રિજની ડિગ્રી મેળવીને કલકત્તાની પ્રેસીડેન્સી કોલેજમાં પ્રોફેસર તરીકે જોડાયા. પણ તેમને બ્રિટીશ પ્રોફેસરની તુલનામાં પગાર ઓછો આપવામાં આવતો. બ્રિટીશ અને ભારતીય પ્રોફેસરોની લાયકાત, ડિગ્રી સરખી હોવા છતાં પગાર તેમનાથી ઓછો. ડૉ. બોઝ આ અંગે બ્રિટીશ શાસકો સામે અવાજ ઉઠાવતા પત્ર લખ્યો કે મારી કક્ષા કે લાયકાતમાં જરાક પણ ક્યાશ લાગે તો મને જણાવો, આપ જે કહો તે પ્રમાણ તથા પરીક્ષામાં માટે હું તૈયાર છું પણ મારા હું ભારતીય હોવાને લઈને જ મને ગોરાઓથી ઓછો પગાર આપવામાં આવે તો તે અન્યાય છે. અને આજથી હું મારું વેતન લેવાનું બંધ કરું છું. અલબત્ત મારું વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષક આપવાનું કામ હું પૂરી લગનથી ચાલુ રાખીશ. એમાં કોઈ ક્યાશ નહીં આવવા દઈ. પણ જ્યાં સુધી મને બીજાઓ જેટલો સરખો પગાર ન મળે ત્યાં સુધી હું વેતનરૂપે એક પણ પાઈ સ્વીકારીશ નહીં.

અઢાર મહિના સુધી સવિનય વિરોધ કરી પગાર ન લીધો સાથે સાથે પોતાના સાથે કામ કરતા ગોરાઓ સાથે પણ કોઈ વેરભાવ પણ રાખ્યો નહિ. અંતે બ્રિટીશ શાસકો હાથમાં અને એમને ગોરા પ્રોફેસરો સમકક્ષ માન્યતા મળી અને અગાઉનો ચહેલો બધો જ પગાર ગોરા પ્રોફેસરના વેતન મુજબ ચૂકવી આપ્યો.

યુગપ્રવર્તક કલાધરની વિદાય

સાયુકલાં ફૂલોએ અંતર ખીલવ્યું...

મધુકાન્તભાઈ ઓફિસના કામે અહીં શહેરમાં આવ્યા હતા. બે દિવસ અહીં જ રોકાવાનું હતું. તે આખો દિવસ કામમાં મુખ વ્યસ્ત રહ્યા. મીટીંગ, માહિતીઓનું આદાન પ્રદાન, પ્રેઝન્ટેશન, એ બધું પતાવી બહાર નીકળ્યા. ગેસ્ટ હાઉસે આવતાં આવતાં આખું શરીર થાકીને કુસ થઈ ગયું. ઓફિસમાં તો જો કે એવી બેંચતાણ નહોતી પણ રોડ પર આવતાં જ જોયું કે ટ્રાફિકની મુબ દોડધામ છે. તડકો, ધુમાડો ગરમીમાં તે પરેશાન થઈ ગયા. પરસેવે રેબઝેબ અને મુંઝારો થવા લાગ્યો.

ગેસ્ટ હાઉસનો રૂમ ખોલ્યો. બેગ અને ફાઈલો મુક્યાં અને હાશકારા સાથે તે સોફામાં બેઠા. સામે ટિપોય પર પાણીનો જગ અને કાચના બે ગલાસ પડ્યા હતા. તેમણે જગમાંથી ગલાસમાં પાણી કાઢ્યું અને પી ગયા. તેમને હવે જરા સારું લાગ્યું.

ગેસ્ટ હાઉસમાં પ્રવેશતા જ તે ધ્યાનો ઓડર તો આપીને જ આવ્યા હતા. યદા આવી ગઈ. ધ્યાની એક ચૂસ્કી લીધી. પછી મુડ બદલવા માટે ઓરડાની બહાર એક નાની બાલકની હતી ત્યાં આવી ગયા.

સાંજ ઢળી રહી હતી. વૃક્ષોના પડછાયા લાંબા થઈ રહ્યા હતા. પંખીઓ માળાઓમાં પરત ફરતાં કલવર કરી રહ્યાં હતાં. રસ્તાની સામેની તરફ આવેલા બગીચાની હરિયાળીએ તેમની આંખો અને મન ને ઠંડક આપી. તે ખુરશી લાવીને બેસી ગયા. અને આજુબાજુની હલચલ તેમજ બગીચાની ચહલ પહલ ક્યાંક સુધી જોતા રહ્યા. જમવાને તો હજુ વાર હતી. તે પછી સુવાનું જ હતું.

સવારે ઉઠતા જ તેમને બગીચો યાદ આવી ગયો. એકલા બેસીને દિવાલોને તાક્યા કરવા કરતાં બગીચામાં ફરવાની મજા આવશે. મોર્નિંગ વોક પણ થઈ જશે. પ્રભાતમાં કોમળ કિરણો રસ્તા પર પથરાઈ રહ્યા હતા. વૃક્ષની ઘટાઓમાંથી સૂર્યકિરણના શેરડા અનોખું દેશ્ય સર્જતા હતા.

તે બગીચામાં આવી ગયા. ફૂલો અને ઘાસ પર આવી ગયા. ફૂલો અને ઘાસ પર ઝાકળના બિંદુઓ મોતીની જેમ ચમકી રહ્યા હતા. બગીચો ખરેખર ખુબ મોહક હતો. વૃક્ષો, છોડવાઓ તેના પર રંગબેરંગી ફૂલો અને આમતેમ

મંડરાતાં નાનાં નાનાં નાજુક પતંગીયા. કેટલાય લોકો અહીં ફરતા હતા. બાળખો, વૃદ્ધો, સ્ત્રીઓ. તે ઘાસ પર ટેલેલા લાગ્યા. સામે જોયું તો કાંચનારના વૃક્ષ નીચે ફૂલો વિખરાયેલા પડ્યાં હતા. ક્યારીઓમાં ગુલાબ હતા. તેમને ફૂલો મુબ ગમી ગયા. બે ત્રણ ફૂલ ચૂંટી લીધો. રાણી રંગના ગુલાબ અને હલકા પરપલ રંગના કાંચનાર, મુબ સુંદર અને મોહક, ફૂલોને હાથમાં આમતેમ મ સહેલાવતા તે બાંકડે આવીને બેસી ગયા. પછી ફૂલોને બાંકડા પર મુકીને બગીચામાં ફરવા નીકળી પડ્યા. હાથમાં રૂમાલ હતો તેને પણ ફૂલો સાથે જ મુકી દીધો.

તેમણે તાજગી અનુભવતાં બગીચાના આઠ-દશ ચક્ર લગાવ્યા. સૂરજ પણ હવે ઉપર ચડવા લાગ્યો હતો. તેનો તાપ તેજ થતાં તેમને કપાળે પ્રવેદ બિંદુઓ ચમકવા લાગ્યા હતા. તે ફરીને એજ બાંકડા પાસે આવી ગયા. પરસેવો લૂંછવા તે રૂમાલ શોધવા લાગ્યા પણ રૂમાલ ત્યાં હતો નહીં.

મધુકાન્તભાઈએ આમતેમ જોયું. નીચે નમીને બાંકડા નીચે પણ જોયું. ખરેખર ત્યાં રૂમાલ હતો નહીં. બાંકડા પર મુકેલ ગુલાબ એ કાંચનારનાં ફૂલો સ્વદેહ રીતે હંસી રહ્યાં હતા.

અંકલ, મધુકાન્તે પાછળ ફરીને જોયું તો સામે રમતાં બાળકો ઊભા હતા. ‘અંકલ, અમે આ ફૂલો રમવા માટે લઈએ?’ મધુકાન્તે સંમતિમાં માથું હલાવ્યું. ‘અરે? તમને તો મુબ પરસેવો આવી રહ્યો છે. આ લો મારા રૂમાલથી લૂંછી લો. બાળકોની આંખોની ચમક, હોઠ પર ચંચળ હાસ્ય અને ખોળામાં લીધેલ ફૂલો... બધું જામે ખિલી ઊઠ્યું હતું.

તમે ભગવાનને જોયા છે? તમે ભગવાનમાં માનો છો? તમે નાસ્તિક છો? બધા સવાલના જવાબ અંગ્રેજી પુસ્તક “સેવન લોઝ ટુ પ્રૂવ ગોડ”માં મળે છે. જુદા જુદા દેશના વૈજ્ઞાનિકોએ મળીને કરેલા પ્રયોગોની વાત આ પુસ્તકમાં કરી છે. જેમાં ભગવાન - ગોડ પાર્ટિકલ હોવાની વાતને સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે. પુસ્તકમાં સરસ મજાના પ્રયોગોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. એક સુગરી તળાવ પાસેના વૃક્ષ ઉપર પોતાનો માળો બાંધે છે. સુગરીએ માળો બાંધ્યા બાદ ટીમે નર-માદા સુગરીની જોડીને પકડીને ઓરડામાં પુરી દીધી. થોડા સમય પછી સુગરીએ ઈંડા મૂક્યા અને તેનું સેવન કર્યું. ટીમે ઈંડામાંથી નીકળેલા સુગરીના બચ્ચા યોગ્ય સમય બાદ બીજા રૂમમાં પુરી દીધા. બચ્ચા મોટા થયા બાદ ઈંડા મૂક્યા અને બચ્ચા થયા તેને ટીમે ત્રીજા રૂમમાં પુરી દીધા.

વૈજ્ઞાનિકોની ટીમે છેક સાતમી પેઢીના બચ્ચાને સાતમા રૂમમાં પુરી દીધા. એમને પરિપક્વ થવા દીધા બાદ રૂમની બહાર તળાવ કિનારે છૂટા મૂકી દેવામાં આવ્યા. સાતમી પેઢીએ નર-માદા સુગરી રૂમની બહાર ખુલ્લા આકાશ નીચે પહેલી વાર આવ્યા હતા. આ સુગરીએ તળાવના કિનારે કૂણ ઉપર કળાભક માળો બાંધ્યો. નવાઈની વાત એ હતી કે આ સુગરીને માળો બાંધતા કોઈએ શીખવાડ્યું નથી. આમ છતાં તે જન્મજાત સંસ્કાર લઈને આવે છે અને માળો બાંધે છે. આમ વૈજ્ઞાનિકો કહે છે કે તમે માનો કે ના માનો, ભગવાન, ઈશ્વર, ગેબી શક્તિ, કુદરત જેવું કોઈક તો છે, જે આ સકળ સંસાર, દુનિયાને ચલાવી રહ્યું છે.

સંત કવિ પ્રેમાનંદ સ્વામીએ એક પદમાં લખ્યું છે કે “દાસના દુશ્મન હરિ કે દિ હોય નહી રે...” શ્રીજી મહારાજ કહેતા કે “વિચારે રહીત વર્તવું, વિના સંશય વર્તવું એનું નામ દાસ.” તમે જોઈ શકો કે મોટા ભાગના સાધુ-સંતના નામ પાછળ “દાસ” લખ્યું હોય છે. જેમના નામમાં જ

શું તમે ભગવાનને જોયા છે? ‘સેવન લોઝ ટુ પ્રૂવ ગોડ’

“દાસ” શબ્દની હાજરી હોય છે પરંતુ તેમનામાં આવી દાસત્વની ભાવના હોય છે ખરી? ધર્મ-ભક્તિનું અભિમાન કે અહમ્ — મમત્વ હોય? ના હોવું જોઈએ. પરંતુ હોય તો શું થાય? રામાયણનો એક જાણીતો પ્રસંગ છે. પવનપુત્ર હનુમાનજી રામભક્ત છે. શ્રીલંકામાં રામ-રાવણ યુદ્ધ વેળા રાવણના બાણથી ઘાયલ થયેલા લક્ષ્મણજીને મુર્છા આવે છે અને તેઓ ઢળી પડે છે. તેમને સાજા કરવા માટે ઋષિ-સુનિઓએ એક જ કારગટ ઉપાય હોવાનું કહ્યું. ભગવાન શ્રીરામે પણ કહ્યું કે “વિષ્ણુદેવ” નામની વનસ્પતિ લાવીને તેનું ઓસડિયું કરવામાં આવે તો જ લક્ષ્મણજીનો જીવ બચાવી શકાય એમ છે. આ માટે વાયુપુત્ર હનુમાનજી આગળ આવ્યા. કેમ કે આ જ ડીબ્રીયુક્ત વનસ્પતિ “ગંદનાર” પર્વત ઉપર પ્રાપ્ત થઈ શકે એમ છે

અને આ પર્વત લંકાથી દૂર છે. ભગવાન શ્રીરામના આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરીને હનુમાનજી હવાઈ સફરે નીકળ્યા. તેમનો સવાલ હતો કે પોતે આ વનસ્પતિ કેવી રીતે ઓળખી શકશે? તેમને કહેવામાં આવ્યું હતું કે પર્વત પરની જે વનસ્પતિ ચમકતી અને સતત પ્રકાશમાન હોય તે જ વિષ્ણુદેવ વનસ્પતિ. હનુમાનજી ગંદનાર પર્વત તો પહોંચ્યા પણ દૈત્યોના એન્થ્રોબળના પ્રતાપે તેમને પર્વત પરની તમામ વનસ્પતિ ચમકતી જોવા મળી. મુંઝાયેલા વાયુપુત્ર તો આખો પર્વત જ ઊપાડીને લંકાની દિશામાં ઉડવા લાગ્યા. આ સમયે તેમને ક્ષણવાર માટે પણ મનોમન અભિમાન થઈ આવ્યું કે “જો હું ના હોત તો ભગવાન શ્રીરામને આ વનસ્પતિ કોણ લાવી આપત અને લક્ષ્મણજી કેવી રીતે સાજા થઈ શકે?”

આકાશમાર્ગે પસાર થઈ રહેલા હનુમાનજીને મનોમન આટલું જ અભિમાન થયું એટલામાં નીચે નંદીગ્રામ પર્વત પર બેસીને તપ કરી રહેલા

ભગવાન શ્રીરામના લઘુબંધુ ભરતજીએ ઊંચે આકાશમાં જોયું કે આખેઆખો પર્વત કોઈક ઉપાડીને લઈ જઈ રહ્યું છે. પર્વત લઈ જનારની દિશા લંકા તરફની છે કે જ્યાં રામ-રાવણ સેના વચ્ચે યુદ્ધ ચાલી રહ્યું છે. ભરતજીએ મનોમન વિચાર્યું કે “નક્કી આ કૃત્ય કોઈ રાક્ષસનું જ હોવું જોઈએ. મારે રામજીને બચાવવા મદદ કરવી જોઈએ અને આ રાક્ષસને અહીં જ રોકી લેવો જોઈએ.” તેમણે આકાશ તરફ બાણ છોડ્યું ને હનુમાનજી ધરતી પર ઢળી પડ્યા. ભગવાન ભલે ભક્ત હોય તો પણ તેને પોતાની ભક્તિનું અભિમાન થાય તો અવશ્ય નીચે પાડી દેતા હોય છે. હનુમાનજીને પગમાં ઈજા થઈ હતી. ભરતજી નજીક ગયા અને જ્યારે ભરતજીએ જાણ્યું ત્યારે પોતાની ભૂલનો પણ અહેસાસ થયો. હનુમાનજી પોતે કરેલા અભિમાન પછી ઊંડી શક્યા નહિ. છેવટે ભરતજીએ બાણ ચઢાવ્યું અને એ બાણ પર બેસીને હનુમાનજી પર્વત હાથમાં લઈ લંકા પહોંચ્યા ને લક્ષ્મણજીની સારવાર શક્ય બની. ભક્તે વિચારવું જોઈએ કે ભગવાને પોતાને શક્તિ બક્ષીને સેવાની તક આપી છે. અભિમાન હોય ત્યાં ભક્તિ ટકી શકે નહીં. રાવણની ભક્તિ પણ ટકી નહોતી.

જસ્ત ટીટ :
“પ્રેમ છિપાયા ના છિપે, જા ઘટ, પરઘટ હોયે, યદિ મુખ બોલે નહિ, નયનન દેત હૈં રોયે.”

- સંત સુરદાસ

ચોક્કા છક્કા મારવા છે...!! ડિકેન્સીવ રમી પચાસ પુરા કર્યાં, હવે ખત્મા ઉંચકવા છે...!!

‘મારો પચાસમો જન્મ દિવસ છે, અને ફાર્મ હાઉસ પર પાર્ટી રાખી છે. એટલે તારે સજ્જે આવવાનું છે, નો.. નો.. બાળકો નહીં.’ પ્રથમ એની પ્રથમ વાર જ બર્થ ડે સેલિબ્રેટ કરતો હતો. બિલકુલ નજીકના દસ-બાર મિત્રોને એણે માત્ર કપલમાં આમંત્રિત કર્યા હતા.

‘પ્રથમ, મેનુ તો બોલ, શું રાખવાનો છે?’ પ્રકાશે જરા અધીરાઈથી પૂછી જ લીધું. ‘જો દોસ્ત બિલકુલ દેશી જમણ. રીંગણાનો ઓળો, બાજરાનો રોટલો, કઢી-ખીચડી, ગોળ-માખણ ને સુખડી, ખુલ્લામાં તાપણું કરીને બેસીયું.’ પ્રથમ પ્લાન સમજાવ્યો.

‘કોઈ ખાસ આવવાનું છે? કે માત્ર મિત્રો જ?’ નિકુંજે ખુલ્લા દિલે પૂછી જ લીધું. ‘આમ તો બધા જ મિત્રો જ છે, પણ આનંદ સ્વામી આવવાનાં છે, માત્ર અડધો કલાક માટે...’ પ્રથમની વાતને કાપતાં જ એણે બીજો પ્રશ્ન કર્યો, એ તો ખૂબ મોટા મોટીવેશનલ સ્પીકર છે, એ જ ને? પણ એમને કેમ? પ્રથમે ગંભીરતાથી કહ્યું, ‘જો દોસ્ત એ મારા સારા મિત્ર છે અને ઠપ-પ-પ વર્ષ પછીની લાઈફ કેવી રીતે જીવવી જોઈએ? એ માટે ગુરુ ચાવી આપવાનાં છે. મને લાગે છે કે હવે જે જિંદગી જીવવાની મજા આવવાની છે.’

ફાર્મ હાઉસ પર ભેગા થયેલા મિત્રો આનંદ સ્વામીની રાહ જોતાં સ્વાગતમાં અપાયેલું સરગવાની સીંગનું સૂપ પીતાં હતા. સ્વામીએ આવતાં જ પ્રથમને ‘હવે જ ખરી મજા છે’ પુસ્તક ભેટ કરી, દરેક મિત્રોની આંખમાં ઉમટેલા ભાવને વાંચી એમની વાત શરૂ કરી.

‘આજે પ્રથમ પચાસ વર્ષ પૂરા કરે છે ત્યારે અને તમે બધાં પણ

લગભગ ઠપ-પ-પ વચ્ચેના છો ત્યારે અનુભવાના અર્ક સમાન થોડી વાતો કરવી છે. જિંદગીમાં ઉતારશો તો મારા નામ જેવી અનુભૂતિ મને થશે.’

તમે અત્યાર સુધી જે મહેનત કરી તકલીફ સહન કરી, કરકસર કરી જે કંઈ રૂપિયા બચાવ્યા છે તેને વાપરવાનો સમય આવી ગયો છે. તમે બચાવેલા રૂપિયા બાળકો કે પૌત્રો માટે જમા કરી રાખવા જેવી ગંભીર ભૂલ બીજી કોઈ નથી. કારણ તમે આ રૂપિયા પોપટી ભેગી કરવા કેટલો પરસેવો પાડ્યો છે. એની કિંમત નથી, એમનું એમ જ માનવું છે કે આ તો તમારું કર્તવ્ય છે! પોતાની હેલ્થ કેવી રીતે સારી રહે? એની કાળજી લો. સહન થાય એટલો જ પણ નિયમિત વ્યાયામ કરો. ખાલી ખાલી જમના પગથિયાં ચઢશો નહીં. અઘોરી વ્યાયામ ક્યારેય ખરાબ. સારો ખોરાક ખાવ. જરૂર પડે ડાયાટિશીયનની સલાહ લો. તમારાં શરીરને યોગ્ય ખોરાક લો.

સમજો. એને મનગમતી વસ્તુ ગિફ્ટ કરો. ફિલ્મ કે ફરવાનું, મંદિર કે મિત્ર જ્યાં એને મોજ પડે ત્યાં જવા દો અને એને ગમતું હોય તો કંપની આપો. તમારામાં બેમાંથી એક જણ પહેલાં જશે એ યાદ રાખો, અને આવનારી પરિસ્થિતિને સ્વીકારવાની માનસિકતા બનાવો. પૈસા બંને મળીને એન્જોય કરો. કારણ એકલા એકલાં પૈસા ખર્ચ કરવામાં પણ મજા નથી! તમારી ઉંમર ગમે તેટલી હોય, પ્રેમ કરતાં શીખો, તમારો પાર્ટનર, ફેમીલી, ફ્રેન્ડ, જિંદગી બધાંને પ્રેમ કરો. યાદ રાખો જ્યાં સુધી તમારી બુદ્ધિ સાબુત છે ત્યાં સુધી પ્રેમની મિનાશ છે, ત્યાં સુધી માણસ વૃદ્ધ થતો નથી.

પોતાની જાતને મજબુત માનો. રેગ્યુલર વાળ કપાવો, મસાજ કરાવો, હેર ડાય કરાવો, જુવાન રહો. મનગમતો સાબુ, પાવડર, પરફ્યુમ, ઈનરવેઅર વાપરવામાં સંકોચ ના રાખો. કપડાં ટાપટીપ રાખો. શૂઝ બ્રાન્ડેડ પહેરો. તમે બહારથી જેટલા આકર્ષક અને યુવાન હશો એટલા જ અંદરથી સુખી થશો. ફેશન પણ કરો, આપેડ વયના લોકો શું ફેશન કરે છે? જુઓ, તમે જો થોડાં ફેશનેબલ રહેશો તો યુવાનોને પણ તમારી સાથે જામશે.

તમારું જ્ઞાન અને માહિતી અપડેટેડ રાખો. ન્યૂઝ પેપર વાંચો, ટીવીના સમાચાર, સિરીયલ્સ જુઓ. સોશિયલ મીડિયામાં એક્ટિવ રહો. શક્ય છે તમારું ફેસબુક દ્વારા જુનાં મિત્રો, કલાસમેટ મળી શકે. દુનિયા સાથે કનેક્ટેડ રહો. દુનિયામાં તેમ મહાન છો એવા ભ્રમમાં રહેશો નહીં.

અહીં ભલભલા કબરમાં પોઢી ગયા છે અને સ્મશાનની રાખ થયાં છે! યુવાનોના વિચારોનો આદર કરો. કદાચ તમારા અને એમનાં વિચારોમાં ફરક હશે, પણ તેઓ જ કાલનું ભવિષ્ય છે. એમને સલાહ અને માર્ગદર્શન આપો, પણ એ માંગે ત્યારે જ! એમની વારંવાર ટીકા કરશો નહીં, એમની ભૂલ કાઢશો નહીં. તમે પણ આ ભૂલો કરી જ ચૂક્યા છો.

મોટાં ભાગના ઉંમર વધ્યાથી રડતાં રહે છે, થોડાંક જ વૃદ્ધત્વનો આનંદથી સ્વીકાર કરે છે. જિંદગી નાની છે એટલે કાયમ આનંદી માણસના સંસ્કૃતિમાં રહો. એ તમને પણ ખુશ રાખશે. નિરાશ - દુ:ખી લોકોથી દૂર રહો. એમનો જન્મ જ દુ:ખી થવા થયો હોય છે. એ એસીમાં બેસીને લાઈટની ચિંતા કરી પરસેવો પાડતાં હોય છે. ટૂંકમાં પચાસ પછી પરિવારની ચિંતા ઘટાડતા જઈ મોજ કરો... અને હા, આ લખેલા કાગળની કોપી મેં પ્રથમ ને આપી છે, તમે સાથે લઈ જજો અને વારંવાર વાંચજો. તેમ દેશી જમણનો આનંદ લઈ પ્રથમનો જન્મદિવસ મનાવો મારે તો પૂનમનો અપવાસ છે, એટલા આ ફાર્મ હાઉસમાં પાકેલાં દાસ અને જામકળ જ ખાઈશ. આનંદ સ્વામીની વાતને મિત્રોએ તાળીઓથી વધાવી લીધી. અને નિકુંજુ ‘હવે જ ખરી મજા છે.’ની લાઈન સંભળાવતો હતો.

ચૂંલો :
ડિકેન્સીવ રમી પચાસ પૂરાં કર્યાં, હવે ખત્મા ઉંચકવા છે, ચોક્કા છક્કા મારવા છે. તનથી જરા થાક્યો છું, મનથી હાથો નથી જરાય, હવે બમણાં ઉમંગથી રમવું છે. આઉટ થવું મંજૂર છે. રિયાઈ હટ્ટ થવું નથી. સેન્યુરી ભલે ના થાય દ૦-૭૦-૮૦ માં આઉટ થવાય, બાકીની ઈનીંગ મસ્તીથી રમવી છે. ટીમને જીતવા જેટલા રન કરી લીધા, બાંકીનું હવે ટીમ પર છોડીને મારે મારી રીતે રમવું છે. જિંદગીમાં હવે જ ખરી મજા છે, મારે યાદગાર ઈનીંગ રમવી છે.

